

Lucka 1

Här kommer första luckan av Jim Åkerbergs julsaga.

När faran hotar är det den store kung Jim Åkerberg från Svea rike som kan rädda sitt folk. Varje år åker han ut på sitt stora praktfulla vikingaskepp mot England för att... eeehhh... rädda kristendomen från de fasansfulla muslimerna.

”Ers majestät.” sa Linus Bylund. ”Varför åker vi i ett vikingaskepp när vi ska försvara kristendomen?”

”Ååh! Håll käften Linus!” sa Jim. ”Du ska alltid förstöra allt det roliga med din fakta och logik och sånt. Sjung din hyllningsvisa nu när vi går i land.”

Linus Bylund var en bard som följde efter den store kung Jim och sjöng hyllningslåtar om alla hans stordåd.

Det är den store kung Jim
På väg från fosterland
Han var icke god att tas med
Med sitt svärd i hand
Han var icke rädd för döden
Han var icke rädd för nåt
Store kung Jim
Den kungen vi har fått
Han var inte rädd att få huvet
Hugget av och satt på spik
Han var inte rädd för monster
Ormar eller lik
Att få näsan eller hakan spräckt
Benen brytna, armen spräckt
Att få sin penis...

”Tack Linus. Det räcker nu.” sa Jim.

De befann sig i skogen och var på väg till York för att rädda prinsessan Bush-Thor från att bli uppäten av den fruktansvärda eldsprutande draken Annie Lööf.

”Otäcka best!” röt Jim. ”Jag ska sända dig tillbaka till helvetet där du hör hemma!”

”Rädda mig Jim!” skrek Bush-Thor

Han drog sitt svärd och draken gick till attack.

”Ska du slåss mot henne ensam?” sa Björn Söder.

”Nej då, jag har mina goda vänner med mej.” sa Jim och tog fram en rödvit boll. Sedan skrek han: ”Kent Ekeroth! Jag väljer dej!” också kastade han sin boll så att jätten med järnröret Kent Ekeroth trollades fram för att gå till attack mot Annie Lööf.

”Vi vill inte göra nånting, vi försvarar oss, vi försvarar oss.” sa Kent.

Det blev en blodig strid. Tyvärr förlorade Kent Ekeroth och blev uppäten av Annie Lööf.

”Vad gör vi nu?” sa Rickard Jomshof.

”Vi flyr.” sa Jim snopet. Linus Bylund började sjunga igen.

Och kung Jim sprang iväg.

”Det gjorde jag inte alls!” röt Jim.

Store modige Jim från Svea sprang iväg.

”Sluta sjunga! Jag sprang inte alls iväg.

Och så tog filmen slut.

”Vad tycker ni?” sa Jim Åkerberg. ”Visst var det en bra valfilm.”

”Med all respekt, statsministern.” sa Björn Söder. ”Den är alldeles för spexad. Folk kommer inte ta den på allvar i valrörelsen 2026.”

”Vad menar du, det är ju som värsta Hollywood-rullen!”

”Det är just det som är problemet. Se ut genom fönstret. Människor är fattiga. Folk tigger. Arbetslösheten ligger uppe på 24 procent. Dom kommer inte övertygas av ett gäng riddare som slåss mot en drake. Inse istället att valet är förlorat.”

De andra höll med Björn Söder.

”Det är fikarast. Kom så går vi.” sa Björn Söder och tog med sig de andra Svenskdemokratiska ministrarna.

Jim Åkerberg drog en djup suck och tittade ut genom fönstret.

”Och jag som trodde att jag kunde göra precis vad jag ville när jag blivit statsminister.” sa han. Sedan brast han ut i sång.

Valet är nu över, svensken har slagit vad
Tänk så länge jag fått vänta att bestiga Rosenbad
Löfven han har förlorat. Åtta år har gått.
Svär nu trohet till er nya ledare ni fått
Wohoho ohoho Jim Åkerberg
Wohoho ohoho Jim Åkerberg
Sätt upp massa murar, minska Sveriges biståndssats
Fast jag lovade hjälpa massa flyktingar på plats
Sen gör vi oss av med varenda extremist
Om du inte håller med oss är du kommunist.

Wohoho ohoho Jim Åkerberg
Wohoho ohoho Jim Åkerberg
Jim Åkerberg, er statsminister
Kom och dyrka mitt feta ister
Åkerberg mot halal fascister
Ut där är dörrn
För nu ska Sverige bli som förr

Lucka 2

Det var vinter i Sverige 2025. Mindre än ett år till nästa val. Tänka sig vad tiden går fort. Sverige är inte som förut. Återigen kunde man se fattiga och utslagna stackare gå omkring på gator och torg. Men några invandrare syntes knappt till längre. I det nya kalla Sverige.

Public Service och den fria median är avskaffad och ersatt av nationalistisk sådan. Svenska folket hade vant sig snabbt. Rätt som det var började företag lämna landet. Miljoner människor blev arbetslösa och stora multinationella företag började ta över svensk välfärd. Invandrare och deras barn började systematiskt utvisas på otydliga grunder och polisstaten blev ett allt tydligare faktum. Sverige var inte längre Sverige. Det var Jim Åkerbergs Sverige. Jim Åkerberg som varit statsminister sedan 2022. Varde ljus, brukade man säga till jul. Men vem tände ljuset för den som inte hade tak över huvudet. Vad är meningen med Julen om den bara är till för kapitalet? Julen firas ju till minne av Jesu födelse. Jesus som själv var en fattig man, han som mättade de hungriga och botade de sjuka. För hundraåret i rad användes julen istället för att hejdlöst profitera på människors stress och strävan efter den perfekta julen.

Varje år blev producenterna av leksaker och nya TV-apparater rikare och rikare, medan de fattiga stackarna till arbetskraftsinvandrare och ensamstående mödrar blev allt fattigare. Julen hade sannerligen förlorat sin mening och det blev inte ett dugg bättre när Jim Åkerberg själv satt vid rodret.

Det var den andra december år 2025. Jim Åkerberg befann sig återigen ensam på sitt kontor inne på Rosenbad.

”Statsministern.” sa Åkerbergs utländska betjänt.

”Vad är det?”

”En av dina arbetskraftsinvandrare vill tala med dig.”

”Släpp in honom, då.”

Omar släpptes in på kontoret. Han var en liten tunnhårig man från Irak, Han ställde sig framför Åkerberg med mössan i hand.

”Herr statsminister.” sa han. ”Det är så här att vår son är sjuk. Och vi har inte råd med behandling. Det kan faktiskt gå riktigt illa om han inte får sin behandling i tid.”

”Vad ska jag göra åt det, då?” sa Jim.

”Kan du kanske bekosta behandlingen.”

Jim blev chockad.

”Ser jag ut som en läkare för dej, Omar?” sa han. ”Ut! Ut härifrån!”

Stackars Omar gick ut ut kontoret och drog en djup suck.

Lucka 3

Stackars Omar. Det var illa nog att han jobbade som arbetskraftsinvandrare i Sverige 2025. Men att ha en sjuk son och nekas rätten till ersättning, det var bara för mycket. De levde i misär - Omars familj alltså, medan Jim Åkerberg blev rikare och rikare på arbetskraftsinvandrarnas arbete. Dag och natt satt han på sitt kontor och räknade pengar. Så även den här dagen.

In på kontoret kom en gammal man. Han var uselt klädd, skäggig och förfallen sedan han avsatts. Försupen och bitter.

"Vad gör du inne på mitt kontor? Stick iväg! Vi vill inte ha något löst folk här." sa Jim.

"Åh, herr statsminister." sa mannen. "Jag är inte vilken löSDrivare som helst. Känner du inte igen mej?"

"Den rösten? Stefan Löfven."

"Stefan... Fucking... Löfven..." svarade Stefan och sträckte ut armarna.

"Du har förändrats en del." ser jag.

"Ja, tacka dig för det. Jag fick inte en krona när du vann valet. Här är jag nu. Som vilken stråtrövare som helst. Men jag ska ge dig ett litet råd, herr statsminister, om du tillåter."

"Jag lyssnar." sa Jim.

"En gammal svensk folksaga berättar om en tjuv som ställdes inför kungens rättvisa. Han hade förstås bara stulit för att han var fattig och hungrig. Så han föll på knä... och han visste förstås att han skulle dö för vad han hade gjort. Så han bönfäller... och kungen... benådar honom. Tänk på det, min gamle vän."

"Vad är poängen?" sa Jim.

"Makt är inte bara att demonstrera hur mäktig och hänsynslös man är. Den där tjuven betydde ingenting för kungen. Dom kände inte varandra. Ändå använder kungen sin makt till att göra gott. Han benådade tjuven. Förstår du?"

"Vill du att jag ska vara Jesus? Är det det du sitter och säger?"

"Titta ut genom fönstret och säg mej vad du ser. Människor hatar dej. Dom är fattiga, utblottade. På grund av dej och din politik. Om du vill gå till minnet som en man av folket... bli då en man av folket."

Jim tittade förvånat på Stefan. Stefan gick fram till konstskatterna och tog en mycket vacker gammal kungakrona. Han gick fram och satte den på Jims huvud.

"Jim den gode." sa han. "Det hade varit något att bli ihågkommen som? Eller hur?"

Jim Åkerberg bara skrattade.

"Hahaha, nejnejnej, nu... nu driver du allt med mej."

"Det går mot val, unge man. Mindre än ett år kvar. Om du vill bli populär måste du ändra din politik och göra något för folket. Jag må vara en försupen godhetsapostel. Men så mycket kan jag

om politik, att jag vet att det också handlar om att ge, inte bara ta. Tänk på saken. Jag hade gärna röstat på Jim den Gode."

Jim Åkerberg var helt förbluffad och tittade på Stefan Löfven som stod framför honom. Han vände sig om och tittade på sin rådgivare. De skrattade båda två. När Åkerberg sedan tittade tillbaka... var Stefan Löfven spårlöst försvunnen.

Lucka 4

Även om Jim Åkerberg bara hade skrattat åt Stefan Löfvens ord hade han börjat fundera över dem noggrant. Den här dagen satt han ensam på sitt kontor och funderade över det en lång stund. Medan Omar städade Jim Åkerbergs kontor vid sidan om, råkade han välta ett vinglas som gick i kras i golvet. Blixtnabbt flög Jim Åkerberg upp ur sin stol och grep tag i Omar.

"Vet du hur mycket det där vinglaset kostade?" skrek han.

"Nej, herr statsminister. Det var inte meningen. Förlåt."

"Nej, det är lugnt, Omar. Jag... jag förlåter dej."

"Jaha? Tack!" sa Omar och fortsatte städa.

Jim Åkerberg tittade sig i spegeln inne på toaletten.

"Jag förlåter dig." sa han till sig själv.

En annan arbetskraftsinvandrare vid namn Özz, arbetade med att skura raka Jim Åkerberg. Men just nu råkade han skära Jim Åkerberg på kinden så att det började blöda.

"Aj!" ropade Jim. "Du din! Hur vågar du skada statsministern!"

"Det var inte meningen, herr statsminister! Jag slant med bladet!" sa Özz.

"Nej, det är okej. Jag förlåter dej." sa Jim och torkade bort sitt blod. "Försvinn härifrån bara."

"Ja, statsministern!"

Jim Åkerberg började känna sig en aning obekvämt i sin nya roll som god. Han började tröttna på det. Men han försökte ett tag till.

Lucka 5

Det var nu den femte december och Jim Åkerberg fortsatte sina försök att vara snäll.

Omar kallades in på Jim Åkerbergs kontor, tillsammans med ett antal andra arbetskraftsinvandrare.

"Mina vänner. Jag är trött på att vara snäll." sa Jim. "Ni får sparken allihop. Jag är trött på er."

En kort tystnad uppstod. Sedan blev Omar och de andra väldigt glada. De hoppade upp och ner och skrek och kramade varandra av glädje, vilket fick Jim att se rött.

"Varför är ni glada? Ni ska ju va ledsna för sjutton! Okej, förlåt mej! Jag skojade bara! Ni får jobba kvar hos mej lite till."

Hurraropen tog slut och alla blev både tysta och ledsna och tittade besviket ner i marken. Sedan gick de ut på rad ur Jim Åkerbergs kontor.

Jim Åkerberg insåg just att det var lunchrast. Så han bestämde sig för att ta sig till Stureplan till en av de flottare restaurangerna. Han var då tvungen att gå genom slummen. Överallt där han gick förbi samlades de fattiga och hemlösa och började sjunga om honom.

En sån usling

En sprätt

Äter sig jämt mätt

Ja, kalla kårar går genom vår rygg

Han skulle ju

Fixa allt

Men vinden isar kallt

Nu kan man icke längre vara trygg

Eländes elände

Hans hatiska odör

Gör ingen vettig människa på humör

Fy sjutton, ja ack och ve

Det är ju ändå jul

Men själen hans är alltid lika ful

Där går Jim Åkerberg

I egen hög person
Medan vi andra sitter här på
Stockholms största fattighjon

Där går Jim Åkerberg
Lika kall som snö och is
Varför har han dömt oss till
Att dö på detta vis

Åkerberg log belåtet och stöddigt när han gick förbi och hörde deras sång.
"Bonnläppar!" skrattade han.

Lucka 6

Det här var ingen vanlig dag i Jim Åkerbergs liv. När han satt på ölcaféet på morgonen lade han märke till en bekant syn. Det var Ulf Kristersson. Men han såg inte ut som förr. Han hade fått grovt skäggstubb och rufsigt frisy. Han gick omkring med en påse pantflaskor och upptäckte Jim på hans plats.

"Du!" sa han ilsket och gick fram till Jim. "Din förrädare!"

"Vad har jag gjort dig?" sa Jim.

"Kommer du inte ihåg? Jag skulle få sitta i din regering, minns du inte? Istället sitter jag här och letar pantflaskor! Allt på grund av dej."

"Tiderna ändras, gamle vän."

"Kalla mej inte vän."

"Lyssna. Det finns fortfarande en plats för dej i regeringen. Men på ett villkor. Du måste acceptera Svenskdemokraternas politik rakt igenom. Det blir inga förhandlingar."

"I en koalitionsregering ska man ge... och man ska ta!" röt Kristersson och slog undan en askkopp från bordet.

"Vänligen tänk på tonen, Ulf. Vi må vara gamla bekanta, men du talar faktiskt till din statsminister."

"Du är inte min statsminister."

"Okej. Där rök din plats i regeringen. Tack för den här tiden, Uffe." sa Åkerberg, reste sig och gick.

Ulf blev rasande och skrek efter honom.

"Jag har kontakter! Jag har mäktiga vänner i näringslivet! Du kommer behöva vårt stöd! Utan oss är du inget! Hör du det? Inget!"

Lucka 7

Jim Åkerberg satt återigen med sin partiledning för att diskutera reklamfilmen inför valet.

"Nå hur ska vi göra med den där förbannade reklamfilmen?" sa Jim.

"Mer realism och mindre sagor." sa Björn Söder.

"Jag har det!" sa Jim! Här är en liten grej jag spelade in igår!

Jim Åkerberg satte på projektorn och då visades den här videon med sång

Valet är nu över
Svensken har slagit vad
Tänk så länge jag fått vänta
Att bestiga Rosenbad

Löfven han har förlorat
Flera år har gått
Svär nu trohet till er nye ledare ni fått

Ingen man kan mej befalla
Ty jag härskar över allt
Fall på knä tusenfallt

Jag är eran kung
Den store Jim Åkerberg
Eran kung, eran kung
Jim Åkerberg

Ingen kan styra mej
Ty då åker han i buren
Hör min sång, hör min bön
Jim Åkerberg
Åhohoho, Jim Åkerberg

Sätt upp massa murar
Minska Sveriges biståndssats
Fast jag lovade att hjälpa
Flyktingar på plats

Sen gör vi oss av med
Varenda extremist
Om du inte håller med oss
Då är du kommunist

Allt som inte passar in
Skall rensas ur vårt land
Kyss min kalla döda hand

Jag är eran kung
Den store Jim Åkerberg
Eran kung, eran kung
Jim Åkerberg

Ingen kan styra mej
Ty då åker han i buren
Hör min sång, hör min bön
Jim Åkerberg
Åhohoho, Jim Åkerberg

Slåss för mej
Och förr ditt land
Ingen kan besegra mej

Dyrka mej
Och kyss min hand
Yeaaaaaaahhhhh

Björn Söder skakade på huvudet.

"Det är ju samma pompösa skit som i den tidigare versionen. Du måste vara realistisk Jim.
Det här avskräcker ju våra väljare ännu mer från att rösta på oss!"

"Ni är allt några riktiga glädjedödare!" sa Jim och stängde projektorn.

"Jag är bara blodigt ärlig." sa Björn Söder. De andra partikamraterna tog fikarast och lämnade Jim ensam i rummet. Jim suckade återigen.

Love Eliasson

Jimmie Åkesson

Lucka 8

Omar gick hem till sin familj efter en lång och hård arbetsdag. Det var ett enkelt litet kyffe de bodde i. Hans fru hette Jasmin och omfamnade honom med en kram.

"Omar, älskling! Var har du varit!" sa Jasmin.

"Jag har bara jobbat över igen." sa Omar. "Hur mår Alan?"

"Han är ovanligt pigg idag. Kom Alan, så ska vi äta!"

Alan var deras son. Han kom gående ner för trappan med sin käpp. Han var nämligen halt på grund av cancer i ena benet. Men han var ändå glad. De satte sig till bords med varm soppa och gott hembakt bröd.

"Wow! Det här är min favorit!" sa Alan.

"Tror du inte mamma hade det i åtanke när hon lagade det åt dej, lille Allan?" sa Jasmin.

De började spisa på sin gemytliga måltid.

"Vad är det, Omar?" sa Jasmin.

"Inget." sa Omar.

"Du grunnar på något?"

"Jo, eeh..." sa Omar. "Jag har hållit det här inne, men Åkerberg kommer inte betala sjukförsäkringen. Vi får fixa pengar till Alans behandling på annat sätt. Det kommer inte bli lätt alltså."

"Hur har han mage?" väste Jasmin. "Här går du till jobbet plikttroget och knegar varje dag... och har gjort i snart fyra år. Vi hade det fan bättre hemma i Syrien nästan på."

"Vad ska jag göra då?" sa Omar och sträckte ut händerna. "Det kvittar om jag räddar Jim Åkerbergs liv. Jag kommer aldrig vara annat än en svartskalle i hans ögon."

"Vad är en svartskalle?" sa Alan.

"Det är inget ord du ska tänka på, Alan." sa Jasmin. "Det får du lära dig när du blir större."

Lucka 9

Nu hade vintern verkligen kommit. Snön öste ner över huvudstaden. Jim Åkerberg satt inne på sitt kontor och talade med Omar.

"Jag är hemskt ledsen, Omar. Men jag kan inte betala din försäkring. Jag har sagt det förut och jag säger det igen." sa Jim.

"Du verkar ha råd i alla fall."

"Det är inte det, Omar. Om jag betalar din sjukförsäkring, vilket jag inte har någon skyldighet till enligt svensk lag. Då kommer alla andra och vill ha sjukförsäkring. Och det är inget jag har råd med. Jag är hemskt ledsen."

Omar reste sig bittert upp och marscherade ut ur salen.

"Omar, vänta! Jag..." började Jim. Men han hade dåligt samvete och visste att han hade gjort fel.

"Säg inte att du börjar bli blödig." sa Björn Söder.

"Jag börjar faktiskt bli rätt förtjust i grabben."

"Han är en arbetskraftsinvandrare. Ingen att bli blödig för."

"Det där måste jag bestrida." sa Jim. "Alla invandrare är faktiskt inte som vi Svenskdemokrater vill ge sken av. Omar är ett utmärkt exempel på det."

Jim gick hem genom snöstormen och såg misären på gator och torg. Folk frös. Många var hemlösa. Vissa blängde till och med åt honom. Och något inom honom sa började kännas olustigt.

Lucka 10

Det var den slutet av den nionde december 2025. Trött och utsliten lade sig Jim för natten efter en hård arbetsdag. Snabbt föll han i djup sömn.

När det var som kallast och mörkast vid midnatt och gick över i den tionde december, vaknade Åkerberg av ett mystiskt ljud. Dunk, dunk, dunk... Han kunde inte låta bli att gå upp i sitt nattlinne och med sin ljuslykta för att se vad det var för något. Han öppnade ytterdörren och tittade ut på den kalla gatan.

"Vem där?" skrek han. Men inte en kotte syntes på den vita, frysta gatan. Jim gick ut och tog lite friskluft. Han var tvungen att ta en kort promenad. Så han gick in igen och klädde på sig sin rock och sin höga hatt. Efter en kvart återvände han till ytterdörren. Plötsligt började hästskon på ytterdörren byta skepnad. Ett ansikte växte fram ur metallen. Hela kofoten förvandlades till ett stort obehagligt ansikte som stirrade på Jim Åkerberg. Sedan flög ansiktet ut ur dörren i form av ett transparent, blekt gammalt spöke, klätt i kedjor och trasor. Åkerberg tyckte han var bekant.

"Vem är du?" sa Jim Åkerberg förskräckt.

"Vem jag är? Hååååå! Jag är ju Olof Palmes ande!"

"Snälla, säg att det här är en dröm."

"Det blir du nog varse om!" sa Olof Palme och skrattade. "Kommer du förresten ihåg om när du satt på den där färjan och sjöng om när jag blev skjuten?"

"Ja, det var... hmmm, vidrigt gjort av mej." sa Jim. "Jag var full och ryktes med av dom andras sång."

"Kom inte med några ursäkter! Följ med mej här, Jim så ska jag ta med dig på en berättelse! En berättelse om en man... och ett monster! Muhahahahaha."

"Men jag..." började Jim, men avbröts av att spöket grep tag i honom och flög iväg med honom över Stockholm. Jim Åkerberg blev chockad men vande sig ganska snabbt vid utsikten. Stockholm var sannerligen en vacker stad ovanifrån, framförallt på vintern med all ringfrost under den stjärnklara himlen.

När de var framme vid ett stort upplyst fönster landade de på marken.

"Vi är framme." sa Olof Palme. "Nå. Berätta för mej vad du ser?"

"En fest med nittioalstema, antar jag. Nej, vänta lite... Den där lille blyge pojken i hörnet! Det är ju jag!"

"Japp." sa Olof. "Det var innan du blev en rasistisk girigbuk som bara brydde dig om stålar."

"Och titta där! Där är hon ju! Den vackra Zara! Jag hade nästan glömt henne."

Han såg hur Zara gick fram till den unge Jim och flörtade med honom. Zara var en invandrartjej från Mellanöstern och den Unge Jim var alldeles för blyg för att tala med henne.

"Jim, min vän." sa Zara. "Varför står du här alldeles ensam?"

"Jo, Zara..." sa Jim nervöst och drog i sin skjortkrage. "Alltså... jag vill berätta en sak för dig, Zara. Jag..."

Zara lade fingret för hans mun och fick tyst på honom. Sedan sa hon: "Ser du inte var vi står? Vi står ju under misteln?"

"Åh, Zara!" sa Jim.

Zara gav den unge Jim sin livs kyss och sedan gav de sig ut på dansgolvet och började dansa omkring.

"Och så började en berättelse om en ung svensk gentleman och en ung invandrarkvinna som kunde ha blivit en fantastisk saga." sa Olof.

"Allt var så mycket enklare då?" sa Jim. "Vi var så unga... Jag undrar var hon är nu någonstans?"

"Det vet jag inte, unge man." sa Olof. "Men nu är rundvisningen slut. Resten får du reda på nästa natt då min vän Tage kommer."

"Tage? Vem fan är Tage!"

"Sov du på historieundervisningen eller? Tänk för sjutton." sa Olof Palme. Palme pulvriserades plötsligt till snöflingor och flög bort i en vindpust. Jim Åkerberg gick hem igen och lade sig, ganska så medtagen.

Jim Åkerberg vaknade nästa natt av att någon slog honom i huvudet. Det var Palmes spöke igen.

"Ska du följa med då?"

"Inte än." muttrade Jim och vände på sig.

"Kom igen!" ropade Palme! "Ingen tid att förlora!"

Han drog täcket från Jim och flög iväg med honom på nästa tidsresa. De återvände till ett annat fönster.

"Detta är nog några år senare..." sa Jim. "Jag sitter på mitt partikontor och räknar pengar."

"Just det." sa Palme. "Ditt medlemskap i Svenskdemokraterna var verkligen deras bästa investering någonsin. Medlemmarna och medlemskapen flödar in som aldrig förr. Men till vilket pris?"

In på Jims kontor kom Zara gående.

"Jim, älskling. Jag undrar bara när vi skulle gå på den där balen tillsammans du och jag?" sa Zara nervöst.

"Zara, förlåt mej, men ser du inte att jag är fullt upptagen. Nästa bal lovar jag att jag ska följa med dej..."

"Så... det blir ingen bal? Jag som harförberett allt?"

"Jag är hemskt ledsen, Zara."

Men Zara blev arg och sa: "Det är slut nu Jim! Du kan hålla dej till ditt parti! Jag vill aldrig mer se dej igen!"

Zara vände på klacken och smällde igen dörren efter sig. Jim såg bekymrad ut efteråt och blev så frustrerad inombords att han föste omkull alla mynt han staplat på varandra och gallskrek.

"Hhmm..." sa Jim. "Jag undrar vad hon har för sej nu, Zara."

"Imorgon." ska jag visa dej Palme.

"Va, imorgon? Nej, snälla Olof Palme! Du måste visa mej nu!"

"Nähädu! Imorgon, serrö!" sa Palme och blåste bort för andra gången.

Lucka 12

Jim Åkerberg vaknade återigen av ett slag i huvudet. Där stod Palme och blängde åt honom.

"Måste du slå mej i huvudet hela tiden?" sa Jim.

"Nej, förvisso..."

"Sluta med det, då!"

"Kom med nu, Jim, så ska du få se var din före detta flickvän Zara befinner sig idag!" sa Olof.

Han tog med Jim på ännu en liten tur, långt ner söderut - till det krigshärjade Syrien.

"Vänta, vad gör Zara här." sa Jim.

"Hon är utvisad sen 2023 tack vare din politik." sa Olof.

Jim började bli orolig.

"Bara hon nu lever!" sa han ängsligt för sig själv.

De kom mitt ut i den heta öknen och där långt borta såg Jim hur Zaras kropp låg sargad och livlös på marken.

"Nej!" skrek han och sprang fram till hennes lik. Han grep hennes huvud och höll henne tätt intill sig.

"Förlåt, Zara! Förlåt!"

När Palme kom blev han arg inombords.

"Jag ska döda den som gjorde det här."

"Att döda någon ger inte Zara tillbaka, unge Jim." sa Olof och lade tröstande handen på hans axel. Men Åkerberg blev ilsken och slängde undan Palmes hand.

"Vad fan vill du att jag ska göra då?"

"Det enda du kan göra är att bli en ny människa! Och gottgöra allt du har gjort under alla dessa år. Först då kommer du förstå." sa Palme medan en stor sandstorm blåste bort honom.

Jim vaknade helt kallsvettig. Det hade då blivit den trettonde december.

Lucka 13

Jim Åkerberg gick upp och gjorde i ordning frukosten åt sig själv och sin fru Louise Erixon. Han var något frånvarande vid maten.

"Vad du är pratglad idag..." muttrade Louise vid matbordet.

Jim svarade inte utan satt bara och rörde runt i sin gröt.

"Jo, jag sa... vad pratglad du är..."

"Huh, höh! Va? Va?" sa Jim och ryckte till.

"Du är väldigt frånvarande älskling."

"Förlåt, Zara." sa Jim.

"Zara? Vem är Zara?"

"Va?"

"Du sa Zara!"

Louise gav Jim Åkerberg en örfil.

"Du har legat med en annan kvinna, erkänn det!"

"Nej, Louise! Jag ska förklara för dej..."

"Hur då?"

"Zara är min exflickvän."

Louise gav honom en örfil till.

"Hur vågar du?" röt hon.

"Hon dog precis!" sa Jim.

"Åh... jag beklagar."

"En vän berättade det igår kväll... sen dess har jag haft en fruktansvärd dröm hela natten."

"Vill du jag ska hålla om dej?"

"Ja, för all del." sa Jim.

Lucka 14

Jim Åkerberg märkte plötsligt att ingen Olof Palme var hos honom den här natten. Men han vaknade ändå och gick upp med sin ljuslykta. Plötsligt märkte han hur Tage Erlanders spöke stod framför honom i hallen.

"Tage? Tage Erlander?" sa Jim.

"Huk dej i bänka, Jim, för nu ska jag ta med dej på ett riktigt äventyr du aldrig kommer glömma." sa Tage, grep tag i Jim och flög iväg.

Jim Åkerberg och Tage kom ner på jorden. De var mitt i öknen. Och överallt fanns döda människor som låg lemlästade på marken. De måste ha varit tusentals.

"Vilka är dom här?" sa Jim.

"Det är alla dom du har utvisar, unge Jim." sa Tage.

"Oj..." sa Jim Åkerberg paralyserat och fällde en tår. "Jag trodde aldrig att min politik skulle förstöra för så många människor."

"Gör något åt det, då." sa Tage. "Bli en annan människa... bli medmänsklig."

Tage Erlander försvann i sandstormen och Jim Åkerberg vaknade igen, totalt kallsvettig.

Lucka 15

Jim Åkerberg satt och funderade inne på sitt kontor. Han hade dåligt samvete. Så han reste sig upp och såg ut genom fönstret. Han var märkbart bekymrad och hade nu slitits emellan två livsavgörande val. Vad skulle han göra?

Omar stod intill Jim Åkerberg.

"Några planer för ikväll, statsministern?" sa Omar.

"Det är lugnt, Omar."

"Vad ska jag göra med ditt företag? Något särskilt bokslut som ska ses över?"

"Mitt företag." skrattade Jim. "Omar. Du styrde det här företaget. Jag har tjänat mer pengar än vad jag kan göra slut på en livstid. Åt helvete med företaget och gå hem och ta kväll nu, Omar."

"Tack, statsministern." sa Omar och var på väg ut genom dörren.

"Du, Omar." sa Jim. "En dag kommer allt det här eländet att ha ett slut, vet du..."

"Omar nickade och stängde dörren efter sig."

Lucka 16

Jim vaknade återigen en natt av att Tage Erlander satt bredvid honom.

"Har du inte legat och jäst alltför länge nu, unge man?" sa Tage.

"Jag la mej sent igår, Tage. Snälla, låt mej va."

"Åh, nädu!" sa Tage och drog ut honom på ännu en resa.

Tage förde Jim till en dyster kyrkogård mitt i natten.

"Nu ska vi in i framtiden, unge man." sa Tage. "Ser du den gravstenen där?"

"Den ser ny ut." sa Jim.

Då såg Jim hur Omar gick fram med sin son Alans käpp. Han var helt förlorad av sorg för sin döde son. Tillsammans med sin fru Jasmin gick Omar gråtande upp till den nya gravstenen och placerade käppen intill gravstenen.

"Som du ser, så hade dom aldrig råd till en operation."

Jim började gråta.

"Snälla, gör att det inte blir såhär?"

"Åh, jag kan inte göra någonting!" sa Tage och försvann i en vindpust. "Det kan bara du själv göra."

Jim Åkerberg var nu ensam på kyrkogården och kände sig nu en aning skrajsen. Han vandrade runt bland alla gravar och såg då en stor lieman stå längst bort och gräva en ny grav.

"Ursäkta, herr dödgravare." sa Jim. "Vem är det som nyss gått bort?"

"Åååh, det är ju din grav, herr statsminister." sa dödgravaren och kastade ner Jim Åkerberg i avgrunden. Eldarna slukade honom och han hörde en mörk röst i sitt huvud.

"Ingen kommer sörja dej den dag du dör! Alla kommer minnas dej som den fruktansvärde girige Jim Åkerberg!"

Jim vaknade ur sin mardröm och var helt panikslagen. Men tack och lov kunde han snart somna om igen.

Lucka 17

Jim vaknade något omtumlad och visste inte riktigt vilken dag det var. Han såg sig i spegeln och funderade på vad han gjort med sitt liv under alla dessa år. Plötsligt märkte han hur poliser bröt sig in i hans hus och sprang upp för trappan. De fällde ner honom på marken.

"Jim Åkerberg, du är arresterad för grov förskingring och grovt bedrägeri! Allt du säger nu kan användas emot dej!"

"Nej, nej!" utbrast Jim! "Få det här att sluta!"

Lucka 18

Björn Söder satt på sitt kontor på morgonen. Richard Jomshof lade fram en tidning framför honom.

"Titta här." sa han.

"Herregud! Har dom tagit Jim Åkerberg för skattefiffel!" utbrast Björn.

"Va?" ropade Mattias Karlsson. "Utan Jim är valrörelsen redan förlorad!"

"Du får ta över så länge." sa Björn till Mattias.

"Åh, för helvete! Inte nu igen!" sa Mattias Karlsson.

Lucka 19

Jim togs nu ut ur häktet och rättegången började.

"Per Jim Åkerberg." sa domaren.

"Du står nu åtalad för grovt förskingring och grovt bedrägeri. Vad har du att säga till ditt försvar?"

Jim Åkerberg drog en djup suck.

"Skyldig." sa han besviket.

Folkmassorna började viska och spekulera och journalisterna tog fotografier hela tiden.

Efter några timmars rättegång sa domaren:

"Jim Åkerberg, du döms härmed till två veckors fängelse. Men möjlighet till frigivning på lille julafton."

Åkerbergs sinne fylldes då plötsligt med hopp. Märkligt nog så log han.

Lucka 20

Jim Åkerberg låstes in tillsammans med ett gäng invandrare.

"Jaså? Vem har vi här då?" sa den store svarte mannen.

"Är det inte statsministern själv... Jim Fucking Åkerberg!" sa muslimen.

"Nu tar vi det lilla lugna, grabbar." sa Jim.

"Kalla oss inte grabbar eller svartskallar! För här inne på kåken, här är det du som är svartskallen, förstår du det?"

"Jag förstår." sa Jim förskräckt."

Lucka 21

Den svarte killen instruerade Jim Åkerberg i tvättning nere i fängelsets tvättstuga.

"Du måste skilja på svart och vitt. Det är väl du van vid, va. Hahaha."

"Det där var inte ens halvroligt." sa Jim. "Jag vet hur man tvättar."

"Hörredu, Jim, vita killen. Låt mej berätta en sak. Om du har något emot det?"

"Klart, berätta. Vad är din historia?"

"Innan jag kom hit för tre år sen... då jobbade jag som polis. Du vet. HAFFA SVARTSKALLAR och sånt! Jag betalade skatt och tog hand om mej själv. Men så en dag... så gick polisen i tunnelbanan. En av dom, en ganska okänd cheriff, känd för sitt hat mot blattar och sånt... han attackerade mej helt oprovocerat. Han slog nästan ihjäl mej. Men jag slog tillbaka och knuffade bort honom, så han blev liggande i smärtor. Och vet du vad som hände sen? Hans snutkompisar kom ner. Dom tog mej direkt. Polisen dömdes förstås inte... men jag fick fem år i fängelset för grovt våld mot tjänsteman... Och det enda jag gjort var att ha försvarat mej mot en rasistisk och våldsam konstapel. Tänk på det, kompis."

"Nejnej, omöjligt." sa Jim chockat. "Du kan inte mena att du åkte fast för att ha försvarat dej."

"Nödvärn mot polis... fem år kompis. Det är sant, mannen. Och det är delvis din politik som gjort att det blivit så. Jag vet inte vad du kommer göra när du släpps ut. Men... om du fortsätter vara statsminister. Rätta till grejerna du fuckat upp, kompis. Bli ihågkommen som någon annan än den du var. Förstår du."

"Jag lovar." sa Jim och skakade en svarta killens hand.

Lucka 22

"Det är din sista dag idag, Jim." sa den svarte killen.

"Skönt. Men jag lärde mej faktiskt en läxa, Ali."

Ali var namnet på den svarte killen, vilket jag glömt skriva tills nu.

Då susade någon bekant figur förbi. Det var Kent Ekeroth.

"Kent Ekeroth?" sa Jim "Är det du?"

"Jag snackar inte med dej, mer!" väste Kent Ekeroth och gick vidare.

Åkerberg himlade med ögonen och tittade på Ali. Sedan skrattade de båda två hjärtligt.

Jim stod i sin kostym och med sin handväska och tog farväl av två fängelsevakter. Sedan gick Ali fram till honom. Jim Åkerberg log.

"Du, Jim." sa Ali. "Det har varit roligt att ha dej här."

"Samma här." sa Jim.

"Glöm nu inte vad du lovade, Jim."

"Absolut inte, Ali." sa Jim. "Om jag hade kunnat ta med dej hade jag gjort det. Men statsministern är ju trots allt inte enväldig."

"Ta hand om dej mannen."

"Du, med Ali."

De tog varandras händer.

"Farväl, då Ali." sa Jim och log.

"Farväl, statsministern." skrattade Ali.

Jim Åkerberg vände hemåt. Han visste precis vart han skulle gå.

Han lade sig till med sin gamla sura otrevliga framtoning för att lura Omar. Sedan knackade han på dörren. Omar öppnade. Där stod Jim med händerna bakom ryggen.

"Åh, god jul herr statsminister." sa Omar förskräckt.

"Ingen god jul här inte, Omar." sa Jim, som gick närmare och närmare. "Nu ska jag göra något som jag velat göra en lång tid."

Omar höll för ögonen, men märkte då hur Jim övergick till sitt glada jag.

"Det vill säga, jag ger dej en check på en miljon kronor i julklapp. Så din kära son Alan kan få behandling."

"På allvar?" sa Omar. "Menar du det?"

"På hedersord." sa Jim.

Omar brast ut i glädjetårar och Alan och Jasmin samlades runt Jim Åkerberg och kramade honom. Omar likaså.

"Gud välsigne er, Jim!" sa Jasmin.

"Och en god jul på er allihopa." sa Jim.

Inne på Jims kontor satt Mattias Karlsson och de andra i SD-toppen medan Jim kom in.

"Välkommen statsministern. Vi har väntat er." sa Mattias.

"Partivänner." sa Jim. "Låt mej till en början berätta hur många miljarder jag tjänat."

"Nå?"

"Hundra miljarder. Och jag är inte den man jag en gång var. Jag kommer använda mina hundra miljarder till att bygga upp skydds nätet i Sverige, öppna gränserna igen och återkalla de grundlagsändringar vi genomfört."

"Du kan inte mena allvar!" sa Mattias Karlsson.

"Jo, det ska jag! Vi kommer vinna valet på det! Och när vi har vunnit... avgår jag som statsminister och upplöser både regeringen och partiet."

"Du är ju helt från vettet, Jim! Den där Omar har definitivt gjort dej mör!"

"Det må så vara. Men mitt beslut står fast."

De andra SD-topparna började protestera ilsket men Jim gjorde precis som han ville.

Lucka 24 - Julafton

Jim Åkerberg vaknade och sprang upp ur sängen. Han hörde klockorna ringa och tittade ut genom fönstret. Hans son Nils väckte honom.

"Vakna, vakna pappa!" skrek han. "Det är julafton! Kom! Kom!"

Jim Åkerberg satte sig upp i sängen och log belåtet.

"Ja. Så kan det gå." sa han.

Han såg ut genom fönstret och började äta frukost med sin familj.

När de var klara sa Louise: "Kamerateamet är här, älskling. Håll nu ditt jultal vettja!"

Jim Åkerberg gjorde sig redo för jultalet och kamerorna slogs på.

Jim Åkerberg satte sig till rätta och inledde sitt tal.

"Vad är meningen med julen? När jag gick med i Svenskdemokraterna var jag femton år gammal. Jag blev sedermera partiledare och nu också statsminister. Men det är inte som förut. Folk är fattiga. Folk är arbetslösa. Och jag har äntligen kommit till insikt. Jag kommer ägna det sista året som statsminister åt att rätta till alla problem jag skapat. Öppna gränserna, bygga upp landet och välfärden. Efter valet lägger jag ner Svenskdemokraterna och min regering avgår till förmån för en mer human och mer kompetent regering. Med detta vill jag önska er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år."

Omar och hans familj såg talet med tårar i ögonen. Nästan alla i Sverige såg talet och blev mycket rörda.

Och nog var det inget som Jim Åkerberg hittade på, inte. När han hade vunnit valet och börjat få landet på fötter avgick han och hans regering. Och Svenskdemokraterna var ett minne blott. Och så slutar Jim Åkerbergs julsaga.